

1.0 VVIE

۱۳۸۶/۱/۱۰۷۲۴

بسمه تعالیٰ

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد ریاضی

موضوع پایان نامه

روش های موجکهای اسپلاینی دو متعدد انطباقی برای حل معادلات
Advection-Reaction

استاد راهنما

دکتر سید علیرضا حسینیون

استاد مشاور

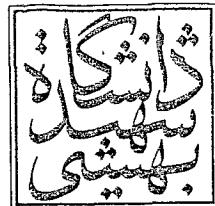
دکتر سهرابعلی یوسفی

دانشجو

روح الله کشیری

آسفند ۱۳۸۶

۱۰۷۷۱۴

دانشگاه شهید بهشتی

تاریخ
شماره
پیوست

+ «بسمه تعالیٰ»

تهران ۱۹۸۳/۱۱/۱۳ اوین «صور تجلیسه دفاع از پایان نامه دانشجویان دوره کارشناسی ارشد»

تلفن: ۰۹۹۰۱

باز گشت به مجوز دفاع شماره ۴۴۳۹/۲۰۰/۲۱/۱۱/۸۶ مورخ ۱۳۶۰ جلسه هیأت ذاوران ارزیابی پایان نامه: آقای

روح الله کشیری شماره شناسنامه: ۲۹ صادره از: ساری متولد: ۱۳۶۰ دانشجوی دوره کارشناسی ارشد: ریاضی محض

با عنوان:

روش های اسپلاین دو متعامد انطباقی برای حل معادلات Advection-Reaction

به راهنمایی:

آقای دکتر سید علیرضا حسینیون

طبق دعوت قبلی در تاریخ ۱۵/۱۲/۸۶ تشکیل گردید و بر اساس رأی هیأت داوری و با عنایت به ماده ۲۰ آئین نامه کارشناسی ارشد مورخ ۲۵/۱۰/۸۵ پایان نامه مزبور با نمره ۱۹ نزد رئیس دادگاه مورد تصویب قرار گرفت.

۱۳۶۷/۱۰/۶

امضاء

نام دانشگاه

مرتبه علمی

شهید بهشتی

استاد

۱- استاد راهنما: آقای دکتر سید علیرضا حسینیون

شهید بهشتی

استادیار

۲- مشاور: آقای دکتر سهرابعلی یوسفی

شهید بهشتی

استادیار

۳- داور: آقای دکتر حسین آذری

شهید بهشتی

استادیار

۴- داور: آقای دکتر عطاء عسکری همت

۵- مدیر گروه: آقای دکتر علیرضا سالمکار

بے مهر پايدار

مادر

قدردانی و سپاس

سپاس ایزد منان را که توفیق کسب علم و دانش را به من عنایت فرمود. بی شک بدون لطف و احسانش امکان این تحقیق برایم فراهم نمی شد. پس همواره او را می ستایم و سر بر آستانش می ستایم.

بر خود لازم می دام مراتب تشکر و قدردانی خود را از اساتید و دوستانی که در گردآوری این پایان نامه مرا یاری نموده اند، بجای آورم.

از جناب آقای دکتر سید علیرضا حسینیون، استاد راهنمای ارجمند که در تمام دوران کارشناسی ازشد، از همچ لطف و راهنمایی نسبت به من، دریغ نفرموده اند.

از جناب آقای دکتر سهرابعلی یوسفی، استاد مشاور عزیزم، که هم در دوران کارشناسی و هم در گردآوری این پایان نامه زحمت بسیاری را برایم متحمل شده اند و همواره با روی گشاده در صدد رفع اشکالاتم برآمدند.

از جناب آقای دکتر عطا الله عسکری همت، داور پایان نامه، که راهنمایی ارزنده ایشان در بهبود این پایان نامه بسیار موثر بوده است.

از خانواده ام بخصوص مادر فداکار و برادر مهربانم سهراب، که همواره پشتیبان من بوده و نگذاشته اند که جای خالی پدر عزیزم را احساس کنم.

از دوست عزیزم آقای عدنان ناصری که در تایپ و تهییه *power point*، بسیار مرا یاری نموده اند.

هدف این پایان نامه، حل معادلات انتقال به وسیله جاری شدن-واکنش در فضاهای چند بعدی می باشد. اساس کار بر پایه روش الحاقی موضعی اویلر- لاغرانژ قرار دارد. با استفاده از این روش ، یک فرمول بنده ضعیف برای معادلات انتقال به وسیله جاری شدن-واکنش در فضاهای چند بعدی بدست می آوریم و سپس از سیستم موجک های اسپلاینی دو متعامد به عنوان تابع تست و تابع محک در این فرمول بنده ضعیف استفاده می کنیم . بدین وسیله فرآیند های یک مرحله ای، چند مرحله ای همراه با تراکم انطباقی را ارائه می دهیم که روش های عددی برای حل معادلات مذکور می باشند.

در فصل صفر بعضی از تعاریف و قضایای مقدماتی را بیان کرده و روش الحاقی موضعی و روش الحاقی موضعی اویلر- لاغرانژ را توضیح می دهیم.

در فصل یک ایده اصلی بدست آوردن یک فرم کلی از معادلات انتقال به وسیله جاری شدن-واکنش در فضاهای چند بعدی با استفاده از روش الحاقی موضعی اویلر- لاغرانژ می باشد.

در فصل دو تعریف آنالیز چند ریزه ساز را ارائه داده و روش ساختن موجک و موجک های دو متعامد را بیان می کنیم. در ادامه اسپلاین را تعریف کرده و روش ساختن موجک های اسپلاین های دو متعامد را توضیح می دهیم.

در فصل سوم به توسعه روش های عددی با استفاده از موجک های اسپلاینی دو متعامد می پردازیم و فرآیند های یک مرحله ای، چند مرحله ای و چند مرحله ای همراه با تراکم انطباقی را ارائه می دهیم.

در فصل چهارم نیز با ارائه یک مثال عددی نشان می دهیم که روش های عددی فوق دارای دقت مناسب و زیادی برای حل عددی معادلات انتقال به وسیله جاری شدن-واکنش می باشند.

فهرست

روش های موجکهای اسپلاینی دو متغیره انتهاقی برای حل معادلات Advection-Reaction

۲	مقدمه
فصل صفر	
۶	مفاهیم مقدماتی
۱۲	تعاریف
۱۷	روش های عددی برای حل معادلات
فصل یک	
فصل دو	
۲۶	فرمول بندی ضعیف اویلر-لاگرانژ
۴۶	آنالیز چند ریزه ساز
۵۲	آنالیز چند ریزه ساز، توابع مقیاس و موجک های متغیره
۵۶	موجک های دو متغیره
فصل سه	
۶۴	موجک های اسپلاینی دو متغیره
۷۲	روش های اسپلاینی دو متغیره
فصل چهار	
واژه نامه	
۷۶	منابع

مقدمه

معادله های دیفرانسیل با مشتقهای جزئی نقش مهمی در ریاضیات کاربردی ایفا می کنند، زیرا چنین معادله هایی در بسیاری از زمینه های علوم طبیعی و مهندسی کاربرد دارند. به عنوان مثال چنین معادله هایی فرآیند انتقال در آب های زیر زمینی را توصیف می کنند.

بدست آوردن چنین معادله هایی با استفاده از قانون های اساسی بقای جرم، بقای انرژی و بقای حرکت و قانون دارسی امکان پذیر است. حل عددی چنین معادله هایی با مشکل های زیادی نیز رو به رو می باشد. فقط تعداد محدودی از این معادله ها دارای حل تحلیلی بوده و در عین حال اکثر این معادله ها از طریق عددی حل می شوند.

در فرآیند های انتقال سیال در آب های زیر زمینی، متغیر اصلی، غلظت یا چگالی سیال است. در حالت کلی انتقال یک سیال یا انتقال آلودگی در آب های زیر زمینی وابسته به شتاب سیال می باشد، بنابراین شتاب سیال به منظور شناسایی گسترش سیال، باید تعیین شود، لذا گام اول برای مدل بندی انتقال سیال، محاسبه ای تقریبی بردار شتاب است.

پدیده ای انتقال سیال می تواند به وسیله ای جاری شدن صورت گیرد که در این حالت بردار شتاب سیال در مدلسازی ریاضی نمایان می شود. همچنین پدیده ای انتقال می تواند از طریق انتشار صورت گیرد که این حالت از غلظت سیال ناشی می شود. پدیده ای انتقال می تواند از طریق انتشار به صورت پخش کامل ذرات جسمی در جسم دیگر نیز صورت گیرد.

در این پایان نامه، انتقال به وسیله ای جاری شدن مدنظر می باشد که آن را در فصل اول توضیح می دهیم.

مراجع در فصل اول این پایان نامه [The C-R-H-E] و [Lev] و [Lax] می باشند.

در فصل صفر، بعضی از تعاریف و مفاهیم مقدماتی را یادآوری می کنیم. همچنین برخی از روش‌های عددی برای حل معادلات مانند روش الحقی موضعی(LAM) و روش الحقی موضعی اویلر - لاگرانژ(ELLAM) را معرفی می نماییم و بطور مختصر آن را با روش مشخصه و روش اویلری مقایسه می کنیم. مراجع این بخش

[W-E-Q-L] و [C-R-H-E] می باشند. همچنین روش‌های حل معادله‌ی

دیفرانسیل با مشتقات جزئی رانگ - کوتا نوع اول و نوع دوم و روش اویلری را نیز یادآوری می کنیم. مرجع

مطلوب فوق [هوس - جوی - ترنر] و [C - R - H - E] می باشند.

در فصل دوم موجکها را توضیح می دهیم. سابقه موجکها حداقل به سال ۱۹۱۰ بر می گردد ولی از سال

۱۹۸۵ ریاضیدانان زیادی آنالیز موجکی را مورد توجه قرار دادند. نخستین موجکها توسط استرومبرگ، مالات و

همکارانشان در دهه ۱۹۸۰ معرفی شدند. [W-L] یکی از راههای برای ساختن موجک‌ها، استفاده از آنالیز چند

ریزه ساز (MRA) است که فرم ریاضی آن توسط مالات معرفی گردید. بنابراین در بخش اول از این فصل

آنالیز چند ریزه ساز را توضیح می دهیم و همچنین توابع مقیاس و موجکهای متعماد را تعریف می کنیم.

به تابع نوسانی از مکان یا زمان موج می گوییم. موجک به معنای موج کوچک با میرایی سریع یا محمل

فسرده می باشد و لذا دارای قابلیت موضعی سازی خوبی است ولی در مقابل توابع سینوس و کسینوس در آنالیز

فوریه، موجهای موزونی می باشند که روی همه اعداد حقیقی گسترش یافته‌اند و قادر خاصیت موضعی سازی

می باشند.

در بخش دوم از این فصل، موجکهای دو متعماد را توضیح می دهیم. موجکهای دو متعماد، بعضی از

کاستی‌های موجکهای متعماد را بهبود می بخشنند. یکی از دلایل اصلی انتخاب موجکهای دو متعماد نسبت به

موجکهای متعماد عبارتست از اینکه توابع مقیاس متقارن و موجکهای متقارن در چارچوب سیستم موجکی دو

متعماد بیشتر به چشم می خورد.

مراجع این بخش [C-D-F] و [Oti] می باشند.

سپس، موجکهای اسپلاینی دو متعماد را توضیح داده و با استفاده از حاصلضرب تانسوری آنها را به

موجکهای اسپلاینی چند متغیره توسعی می دهیم. علت این امر بدان جهت است که در فرایندهای یک مرحله‌ای،

چند مرحله‌ای و چند مرحله‌ای همراه با تراکم انطباقی، تابع مقیاس در آنالیز چند ریزه سازی که موجک‌ها به

وسیله‌ی آن بوجود می آیند، یک نوع تابع اسپلاینی به نام تابع B-اسپلاین یکنواخت می باشد.

مراجع مطالب فوق [C-D-F] و [بوگ-نار] می باشند.

در سالهای اخیر، کاربرد تکنیک موجک برای توسعهٔ روش‌های عددی موثر برای حل معادله‌های با

مشتقه‌های جزئی، به طور چشمگیری افزایش یافت. با وجود چنین مشاهداتی، روش اویلر – لگرانژ را با تکنیکهای موجک ترکیب می‌کنیم و روش‌های عددی برای حل معادلهٔ انتشار به وسیلهٔ جاری شدن – واکنش شامل روش یک مرحله‌ای، روش چند مرحله‌ای و روش چند مرحله‌ای همراه با تراکم انطباقی بدست می‌آوریم.

این مطلب را در فصل سوم توضیح می‌دهیم و مراجع آن $[C-F-L]$ و $[W-E-R]$ و $[W-L]$ می‌باشد.

در فصل چهارم نیز جواب دقیق بعضی از مسائل را با جواب بدست آمده از روش‌های عددی ذکر شده، مقایسه می‌کنیم و نشان می‌دهیم که این روش‌های عددی، دارای دقت زیادی می‌باشند.

مرجع مطالب فوق $[W-L]$ و $[W-E-R]$ می‌باشد.

مقاله‌ای که در این پایان نامه به توضیح آن می‌پردازیم به شرح زیر می‌باشد.

R.E.Ewing, J.Liu, H.Wang, Adaptive biorthogonal spline schemes for advection – reaction equations, Journal of Computational Physics 193 (2003) 21-39, 2003.

فصل صفر

مفاهیم مقدماتی

در فصل صفر در دو بخش پاره ای از مفاهیم و تعاریف مقدماتی که در فصلهای آینده کاربرد دارد را بررسی و بیان می کنیم. در بخش اول از این فصل به معرفی فضای هیلبرت و تعاریف مورد نیاز در این فضا می پردازیم و فضای (R^2) که مطالب فصل دوم در مورد این فضا است را معرفی می کنیم. در بخش دوم از فصل صفر، برخی از روش‌های عددی برای حل معادلات از جمله روش الحاقی موضعی و روش الحاقی موضعی اویلر- لانگرانژ را معرفی می نماییم، همچنین روش های حل معادله دیفرانسیل با مشتقهای جزئی رانگ - کوتا نوع اول و نوع دوم و روش اویلری را نیز به طور اختصار، یادآوری می کنیم.

(۱-۰) تعاریف

(۱-۱-۰) تعریف

فرض می کنیم K میدان اعداد حقیقی (یا مختلط) و X یک فضای برداری روی K باشد. تابع $\langle \cdot, \cdot \rangle$ را

یک ضرب داخلی روی X می نامیم هر گاه

برای هر x, y و z از X و هر α و β از K شرایط زیر برقرار باشند

$$\langle \cdot, \cdot \rangle : X \times X \rightarrow K$$

$$1) \langle x, x \rangle \geq 0, \langle x, x \rangle = 0 \Leftrightarrow x = 0$$

$$2) \langle \alpha x + \beta y, z \rangle = \alpha \langle x, z \rangle + \beta \langle y, z \rangle$$

$$3) \langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}$$

فضای برداری X با این ضرب داخلی را یک فضای ضرب داخلی می نامیم.

(۱-۱-۱) تعریف

فرض می کنیم X یک فضای ضرب داخلی باشد. برای هر x متعلق به X ، تعریف می کنیم

$$\|x\|^2 = \langle x, x \rangle$$

در این صورت، $\|\cdot\|$ یک نرم بر فضای برداری X است که آن را نرم القایی حاصل از ضرب داخلی می نامیم.

(۱-۱-۲) تعریف

اگر X یک فضای ضرب داخلی و نسبت به نرم القایی حاصل از ضرب داخلی، یک فضای نرم دار کامل

(فضای باناخ) باشد، X را یک فضای هیلبرت می نامیم.

(+) مثال ۱-۴)

فضای تمامی توابع اندازه پذیر مانند f که در شرط $\int_R |f(x)|^2 d\mu(x) < \infty$ صدق می کنند را فضای توابع

انتگرال پذیر مربعی می نامیم و با $L^2(R)$ نشان می دهیم.

فضای $L^2(R)$ همراه با ضرب داخلی

$$\langle f, g \rangle = \int_R f(x) \overline{g(x)} d\mu(x).$$

یک فضای هیلبرت می باشد.

(+) تعریف ۱-۵)

فرض می کنیم X یک فضای ضرب داخلی باشد. زیر مجموعه ای مانند A از X را یک پایه متعامد برای X می نامیم هرگاه A پایه ای برای X باشد و برای هر x و y متمایز متعلق به A

$$\langle x, y \rangle = 0$$

اگر A پایه ای متعامد برای X باشد و برای هر x متعلق به A ، آنگاه $\|x\| = 1$ ، آنگاه A را پایه ای متعامد یکه (ONB) برای X می نامیم.

(+) مثال ۱-۶)

فرض کنیم F یک زیر مجموعه از اعداد مختلط باشد. برای هر مجموعه I ، فضای $\ell^2(I)$

مجموعه ای تمامی توابع $x: I \rightarrow F$ است که فقط برای تعداد شمارش پذیری i در I و $x(i) \neq 0$

. اگر برای هر x, y در $\ell^2(I)$ ضرب داخلی را با $\langle x, y \rangle = \sum_{i \in I} x(i) \overline{y(i)}$ تعریف کنیم، آن گاه

$\ell^2(I)$ با این ضرب داخلی یک فضای هیلبرت است.

بنابراین $\ell^2(Z)$ ، فضای همه ای دنباله های اسکالار $\{a_n\}$ در اعداد مختلط می باشد که

$$\|\{a_n\}\|_{\ell^2} = \left(\sum_{n \in Z} |a_n|^2 \right)^{\frac{1}{2}} < \infty$$

(+) تعریف ۱-۱-

فضای همه‌ی دنباله‌های اسکالر $\{a_n\}$ از اعداد مختلط که

$$\sum_{n=1}^{\infty} |a_n| < \infty$$

را فضای ℓ^1 می‌گوییم.

(+) تعریف ۱-۱-

فرض می‌کنیم H یک فضای هیلبرت باشد. دنباله‌ای مانند $\{f_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ را یک پایه ریس برای H

می‌نامیم هرگاه

$$H = (Span\{f_n : n \in \mathbb{Z}\})^\perp \quad (1)$$

(۲) ثابت‌های مثبت A و B وجود داشته باشند به طوری که برای هر دنباله‌ی $\{a_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ متعلق به

$$\ell^2(\mathbb{Z})$$

$$A \sum_{n \in \mathbb{Z}} |a_n|^2 \left\| \sum_{n \in \mathbb{Z}} a_n f_n \right\|^2 \leq B \sum_{n \in \mathbb{Z}} |a_n|^2$$

(+) مثال ۱-۹-

هر پایه‌ی متعامد یکه برای فضای هیلبرت H , یک پایه‌ی ریس برای H است که در آن $A = B = 1$

(+) تعریف ۱-۱-

فرض می‌کنیم $\{f_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ یک خانواده از اعضای فضای هیلبرت H باشد. اگر ثابت‌های A و B وجود

داشته باشند به طوری که برای هر f متعلق به H رابطه‌ی

$$A \|f\|^2 \leq \sum_{n \in \mathbb{Z}} |\langle f, f_n \rangle|^2 \leq B \|f\|^2$$

برقرار باشد آنگاه خانواده‌ی $\{f_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ را یک قاب برای H می‌نامیم.

(۱۱ - +) تعریف

فرض می کنیم $\{ f_n \}_{n \in \mathbb{Z}}$ یک قاب برای فضای هیلبرت H باشد. اگر با حذف یک عضو این خانواده، دیگر قاب نباشد آن گاه خانواده $\{ f_n \}_{n \in \mathbb{Z}}$ را یک قاب دقیق برای H می نامیم.

(۱۲ - +) مثال

مجموعه $A = \{ e_1, e_2, \dots, e_n \}$ در فضای C^n ، یک قاب دقیق برای C^n می باشد.

(۱۳ - +) تعریف

فرض می کنیم (X, d) یک فضای متريک باشد. اگر X دارای زیر مجموعه چگال و شمارش پذیر باشد می گوییم (X, d) یک فضای متريک تفکیک پذیر (جدايی پذیر) است.

[You] (۱۴ - +) قضيه

دنباله $\{ f_n \}_{n \in \mathbb{Z}}$ در فضای هیلبرت جدائی پذیر H یک پایه ریس می باشد اگر و تنها اگر یک قاب دقیق برای فضای هیلبرت H باشد.

(۱۵ - +) تعریف

فرض می کنیم X یک فضای برداری باشد . عملگر خطی مانند $P : X \rightarrow X$ را عملگر تصویر می گوئیم هرگاه برای هر u متعلق به برد عملگر P داشته باشیم $Pu = u$

مالحظه می شود که P یک عملگر تصویر است اگر و تنها اگر $P^2 = P$

(۱۶ - +) مثال

عملگر همانی I ، روی هر فضای برداری X ، یک عملگر تصویر است.

(۱۷-۱) تعریف

فرض می کنیم X یک فضای ضرب داخلی باشد. یک عملگر تصویر مانند $P: X \rightarrow X$ را عملگر تصویر متعامد می گوئیم اگر $R(P) \perp N(P)$ یعنی به ازای هر u متعلق به $R(P)$ و به ازای هر v متعلق به $N(P)$ داشته باشیم $\langle u, v \rangle = 0$.

در این تعریف، $R(P)$ برد عملگر P و $N(P)$ فضای پوچ عملگر P می باشد.

(۱۸-۱) تعریف

فرض می کنیم X یک فضای ضرب داخلی و M یک زیرفضا از X باشد. مکمل متعامد M را که با علامت M^\perp نشان می دهیم عبارتست از مجموعه‌ی همه‌ی عناصر X که بر هر عنصر M عمود هستند یعنی

$$M^\perp = \{x \in X \mid \langle x, m \rangle = 0, \forall m \in M\}$$

(۱۹-۱) تعریف

فرض می کنیم a و b دو عدد حقیقی بوده و $0 < b$ باشد. عملگرهای انتقال و اتساع، روی

$L^2(R)$ را چنین تعریف می کنیم

$$T_a : L^2(R) \rightarrow L^2(R)$$

$$(T_a F)(x) = F(x - a)$$

$$D_b : L^2(R) \rightarrow L^2(R)$$

$$(D_b F)(x) = \sqrt{b} F(bx)$$

(۲۰-۱) تعریف

فرض می کنیم X یک فضای ضرب داخلی باشد. عملگر یک به یک و پوشانند U بقسمی که برای هر f و g متعلق به X ، رابطه‌ی

$$\langle Uf, Ug \rangle = \langle f, g \rangle \quad (1)$$

برقرار باشد را عملگر یکانی می گوئیم.

(۲۱-۱-۰) قضیه

عملگرهای انتقال و اتساع تعریف شده روی فضای $L^2(R)$ ، عملگر یکانی هستند.

(۲۲-۱-۰) تعریف

فرض می کنیم f و g دو تابع حقیقی انتگرال پذیر باشند. پیچش دو تابع f و g را با $f * g$ نمایش داده و به صورت زیر تعریف می کنیم

$$(f * g)(x) = \int_R f(x-y)g(y)dy$$

(۲۳-۱-۰) تعریف

فرض می کنیم f تابعی حقیقی مقدار روی فضای متریک X باشد. محمول f را با $Suppf$ نشان داده و به صورت زیر تعریف می کنیم

$$Suppf = \left(\{ x \in X \mid f(x) \neq 0 \} \right)^-$$

[Dou] (۲۴-۱-۰) قضیه

اگر M یک زیرفضای بسته از فضای هیلبرت H و f عضوی از H باشد آن گاه برداری های

منحصر بفرد مانند g در M^\perp وجود دارند بقسمی که $f = g + h$ در M و h در M^\perp باشد.

[Dou] (۲۵-۱-۰) قضیه

هر فضای هیلبرت غیر صفر دارای پایه‌ی متعامدیکه می باشد.

(۲۶-۱-۰) تعریف

فرض می کنیم f تابعی متعلق به $L^2(R)$ باشد. می گوییم n -امین گشتاور f برابر صفر است هرگاه

$$\int_R x^n f(x)dx = 0 \quad n \in N$$

همچنین می‌گوییم F دارای P گشتاور صفر است هر گاه

$$\int_R x^k f(x) dx = 0 \quad 0 \leq k < P$$

مراجع مطالعه فوق [عسک] و [Nai] می‌باشند.

(۲-۰) روش‌های عددی برای حل معادلات

در بخش دوم از فصل صفر به یادآوری بعضی از روش‌های عددی حل معادله‌ی دیفرانسیل معمولی مرتبه‌ی اول می‌پردازیم.

در درس معادلات دیفرانسیل دقت زیادی صرف خواص معادلات دیفرانسیل و فنون تحلیلی برای حل آنها می‌شود. متاسفانه بسیاری از معادلات دیفرانسیل (از جمله، تقریباً تمام معادلات دیفرانسیل غیر خطی) که در جهان واقعی با آن رو به رو می‌شویم جواب تحلیلی ندارند.

به اختصار بعضی از روش‌های حل یک معادله‌ی دیفرانسیل معمولی مرتبه‌ی اول

$$y' = F(x, y) \quad (1)$$

با مقدار اولیه‌ی مفروض $y_0 = y(x_0)$ را معرفی می‌نماییم.

حل عددی مشتمل است بر آورد مقادیر $y(x)$ در نقاط (ممولاً متساوی الفاصله) x_1, x_2, \dots, x_N .

(۲-۱) روش سری تیلر

یک فن برای حل مسئله (۱) برآورد مقدار $y(x_1)$ به وسیله سری تیلر از مرتبه‌ی P می‌باشد یعنی

$$y(x_1) \approx y(x_0) + (x_1 - x_0)y'(x_0) + \dots + \frac{(x_1 - x_0)^P}{P!} y^{(P)}(x_0)$$

یک راه اجتناب از مشتق گیری از $F(x, y)$ این است که $P=1$ را ثابت نگه داریم و

$$y_{n+1} = y_n + (x_{n+1} - x_n)F(x_n, y_n) \quad n = 0, 1, 2, \dots, N-1$$

را محاسبه کنیم این طریقه به نام روش اویلری معروف است. اما خطای برشی بزرگ و نتایج نادقیق

خواهد بود مگر آنکه فاصله بین x ‌ها بسیار کوچک باشند.

(+) روش‌های رانگ - کوتا

یک راه معمولی اجتناب از مشتق گیری از $F(x, y)$ ، بدون از دست دادن دقت، مشتمل است برابر آورده $y(x_{n+1})$ از y و از یک میانگین وزن دار از مقادیر $y(x, F)$ ، به شرطی که این وزن‌ها چنان انتخاب شوند که خطای برشی حاصل با خطای برشی حاصل با خطای برشی سری تیلر از مرتبه P قابل مقایسه باشد. دو روش ساده از روش‌های رانگ - کوتا را ذکر می‌کنیم.

روش اول دارای دقتی هم مرتبه با دقت سری تیلر به ازای $P = 2$ است و معمولاً به صورت سه مرحله‌ای زیر نوشته می‌شود.

$$K_1 = h_n F(x_n, y_n)$$

$$K_2 = h_n F(x_n + h_n, y_n + K_1)$$

$$y_{n+1} = y_n + \frac{1}{2}(K_1 + K_2)$$

که $h_n = x_{n+1} - x_n$ ، طول گام نامیده می‌شود.

روش دوم دارای دقتی هم مرتبه با دقت سری تیلر به ازای $P = 4$ می‌باشد و به صورت پنج مرحله‌ای زیر نوشته می‌شود.

$$K_1 = h_n F(x_n, y_n)$$

$$K_2 = h_n F\left(x_n + \frac{1}{2}h_n, y_n + \frac{1}{2}K_1\right)$$

$$K_3 = h_n F\left(x_n + \frac{1}{2}h_n, y_n + \frac{1}{2}K_2\right)$$

$$K_4 = h_n F(x_n + h_n, y_n + K_3)$$

$$y_{n+1} = y_n + \frac{1}{6}(K_1 + 2K_2 + 2K_3 + K_4)$$

که $h_n = x_{n+1} - x_n$ ، طول گام نامیده می‌شود.

روشهای سری تیلر و رانگ - کوتا در ردیف روشهای تک گامی قرار می‌گیرند، زیرا تنها مقدار جواب

تقریبی در ساختن y_{n+1} توسط y_n ، یعنی گام قبلی، است.

مرجع مطالب فوق [هوس - جوی - ترنر] می‌باشد.

(۳ - ۲) روش‌های اویلری

در روش‌های اویلری متغیر زمان را افزایش می‌کنیم. افزایش باید به گونه‌ای باشد که گامهای زمانی افزایش کوتاه

باشند چون خطای برشی در این روش‌ها با طول بازه‌های زمانی رابطه مستقیم دارد.

(۴ - ۲) روش‌های مشخصه (لاگرانژین)

در روش‌های مشخصه انتقال سیال در سیستم مختصاتی لاگرانژ در امتداد شتاب سیال مورد بحث و

بررسی قرار می‌گیرد.

روش‌های مشخصه در مورد بقای جرم و بسیاری از مسائل با شرایط مرزی، با کاستی‌هایی مواجه

می‌شوند.

(۵ - ۲) روش الحاقی موضعی اویلر - لاگرانژ (ELLAM)

این روش توسط چلیا، راسل و هررا برای حل معادلات یک بعدی با ضرائب ثابت انتشار - انتقال به وسیله

جاری شدن، ارائه گردید.

این روش یک فرآیند کلی برای حل چنین معادلاتی و هم چنین چارچوبی را برای بقای جرم و بحث در

مورد شرایط مرزی ایجاد می‌کند که یکی از برتری‌های این روش نسبت به روش‌های مشخصه (لاگرانژین) می‌باشد.

در روش ELLAM از نوسانات و پراکندگی عددی و توجیهات در هم و آشفته برای مسائل اثری نیست

که این امر یکی دیگر از مزایای این روش نسبت به روش مشخصه می‌باشد.

بحث در مورد ELLAM بر پایه بحث در مورد روش الحاقی موضعی (LAM) می‌باشد. در اینجا روش

LAM را به اختصار توضیح می‌دهیم.